

**barcino
sacra**

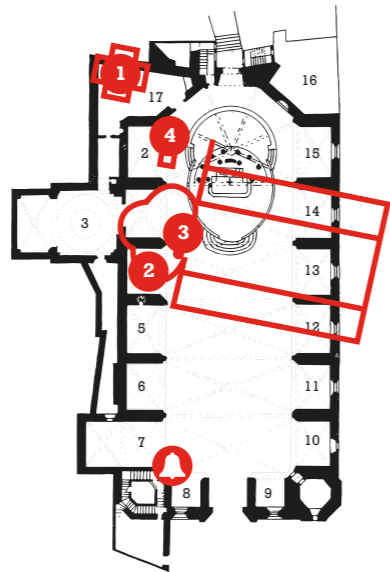
**Projecte de gestió cultural
del patrimoni eclesiàstic
de l'Arquebisbat de Barcelona**

Barcino Sacra és un projecte cultural de l'Arquebisbat de Barcelona que pretén fer més accessible a tothom el patrimoni de l'Església, explicant-lo de manera raonada i global en totes les seves dimensions.

Barcino Sacra fa emergir els valors i la finalitat propis del patrimoni, de manera pedagògica, per afavorir tant el creixement personal com l'intel·lectual i l'espiritual del qui s'hi acosta.

Barcino Sacra vetlla per la preservació i la conservació del patrimoni cultural diocesà, de manera solidària i augmentant alhora l'oferta cultural de la ciutat.

Barcino Sacra és un projecte conjunt del Secretariat diocesà de patrimoni cultural i del Secretariat diocesà de turisme, peregrinacions i santuaris, dins de la Delegació de Fe i Cultura de l'Arquebisbat de Barcelona, en coordinació amb les diverses esglésies que hi estan incloses.

PLANTA SANT JUST

- 1 Baptisteri
- 2 Àbsis lateral i confessio segle vi
- 3 Columna capcelera de l'església
- 4 Tomba privilegiada
- 8 Accés al campanar

Per a més informació

Guia del visitant

BASÍLICA DELS SANTS MÀRTIRS JUST I PASTOR

**barcino
sacra**

barcino
sacra

Antic conjunt episcopal de Sant Just i Pastor

La basílica va tenir una capçalera triabsidal. S'han trobat l'absis lateral oriental sencer, i una part de l'absis lateral occidental, però encara no es tenen dades de l'absis central. L'orientació de la basílica era sud-est/nord-oest.

La confessio

L'absis lateral oriental presenta una *confessio* molt ben conservada: un espai subterrani (de 2,20m d'alçada) destinat a acollir la tomba d'un personatge destacat. Al mig de l'absis, i arran de terra, se situa una petita finestra, una *fenestella confessionis*, per a què els fidels poguessin mirar-hi a través i pregar.

Una tomba privilegiada

La tomba, pel seu emplaçament en un lloc de pas i a prop de la *confessio*, estava destinada a posar de relleu el personatge allí enterrat. Per les seves característiques, aquesta tomba només es pot atribuir a un bisbe, per preservar-ne el record i la memòria a través de la pregària i la història de la comunitat. L'estructura de la tomba també indica que s'està al davant d'una instal·lació singular molt destacada. La coberta superior amb el nom del difunt no s'ha conservat, ja que en un moment donat la tomba es va obrir per traslladar les despulles.

La capella de sant Feliu i el retaule de la Santa Creu

Aquesta capella guarda el retaule de la Santa Creu, obra de Pere Nunyes, pintat entre el 1525 i el 1530, sufragat per Jaume Joan de Requesens, protector de l'espai. La capella, fundada inicialment sota l'advocació de Sant Iu, també va prendre les advocacions de Sant Feliu i de la Santa Creu i, a partir de 1803, s'hi venera un Sant Sepulcre. La Crònica de Sant Pere de les Puel·les descriu l'especial concessió de tres privilegis a l'altar de Sant Feliu que, segons la tradició, van ser concedits per Lluís el Pietós l'any 801. (Capella 2)

El campanar

La planta interior del campanar és octogonal i té una escala de cargol adossada per comunicar la terrassa de l'església amb la terrassa del campanar. La torre està coronada per una barana col·locada el 1572 per Antoni Constantí. Les campanes són l'Egidia (mi) del segle XVI, la Justa (la) i la Pastora (fa) del segle XVII i la Montserratada (fa) del segle XVIII. Adossades al segon cos del campanar hi ha dues escultures que representen els titulars de la basílica: Sant Just i Sant Pastor. La torre de l'angle oposat té l'arrencada d'un segon campanar, simètric a l'actual, que no es va acabar mai per manca de recursos.